

Bruxelles, 7.11.2012
COM(2012) 650 final

2012/0309 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai
căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei
țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Contextul general și motivele propunerii

Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului¹ de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe (denumită „lista negativă”, anexa I) și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (denumită „lista pozitivă”, anexa II), în conformitate cu articolul 62 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Tratatul de instituire a Comunității Europene. Articolul 61 din Tratatul CE menționa listele respective printre măsurile de însoțire direct legate de libera circulație a persoanelor într-un spațiu de libertate, securitate și justiție. Temeiul juridic relevant este în prezent articolul 77 alineatul (2) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

Țările terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză și cele ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație se stabilesc prin intermediul unei evaluări atente, de la caz la caz, a unei serii de criterii, care se referă, printre altele, la imigrația ilegală, la ordinea și siguranța publică și la relațiile externe ale Uniunii Europene cu țările terțe, luându-se în considerare implicațiile coerenței regionale și principiul reciprocității. În ceea ce privește criteriile ordinii publice și imigrației ilegale, o atenție specială trebuie acordată și securității documentelor de călătorie emise de țările terțe în cauză.

Întrucât criteriile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 539/2001 pot evolua de-a lungul timpului în funcție de țările terțe, conținutul listelor negative și pozitive ar trebui revizuit cu regularitate. În Programul de la Stockholm, adoptat în decembrie 2009, Consiliul European a solicitat în mod explicit Comisiei să asigure revizuirea cu regularitate a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți nu sunt supuși obligației de a deține viză, în conformitate cu o serie de criterii adecvate referitoare la imigrația ilegală, la ordinea și siguranța publică, ținând în același timp seama de obiectivele politicii interne și externe ale Uniunii.

Prin urmare, de la adoptarea sa, Regulamentul (CE) nr. 539/2001 a fost modificat de opt ori², ultima modificare fiind adusă în 2010 și având ca obiect transferul Taiwanului pe lista pozitivă și, de asemenea, rezultatul dialogurilor privind liberalizarea regimului de vize, concretizate prin transferul Albaniei și Bosniei și Herțegovinei pe lista pozitivă privind vizele.

Parlamentul European și Consiliul negociază în prezent câteva modificări ale dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 539/2001, propuse de Comisie³: introducerea unei clauze de salvagardare privind vizele, prin care, într-o situație de urgență, să se suspende temporar exonerarea de obligația de a deține viză pentru o țară terță inclusă pe lista pozitivă; consolidarea securității juridice, prin stabilirea unor norme pentru anumite situații care nu sunt încă reglementate de regulament; și adaptarea dispozițiilor pentru a se ține seama de recente

¹ JO L 81, 21.3.2001, p. 1.

² Regulamentele (CE) nr. 2414/2001 din 7 decembrie 2001 (JO L 327, 12.12.2001, p. 1), (CE) nr. 453/2003 din 6 martie 2003 (JO L 69, 13.3.2003, p. 10), (CE) nr. 851/2005 din 2 iunie 2005 (JO L 141, 4.6.2005, p. 3), (CE) nr. 1791/2006 din 20 noiembrie 2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 1), (CE) nr. 1932/2006 din 21 decembrie 2006 (JO L 405, 30.12.2006, p. 23), (CE) nr. 1244/2009 din 30 noiembrie 2009 (JO L 336, 18.12.2009, p. 1), (UE) nr. 1091/2010 din 24 noiembrie 2010 (JO L 329, 14.12.2010, p. 1) și (UE) nr. 1211/2010 din 15 decembrie 2010 (JO L 339, 22.12.2010, p. 9) ale Consiliului.

³ COM(2011) 290 final.

schimbări aduse de Tratatul de la Lisabona și de legislația secundară, de exemplu Codul de vize [Regulamentul (CE) nr. 810/2009]⁴.

Listele anexate Regulamentului (CE) nr. 539/2001 trebuie să fie supuse unei reexaminări periodice, efectuate în general pe baza criteriilor adecvate menționate mai sus, astfel cum sunt definite în regulament.

Prin urmare, scopul prezentei revizuirii a listelor anexate regulamentului este de a garanta că:

- listele țărilor terțe sunt alcătuite în conformitate cu criteriile prevăzute în considerentul 5 din regulament, în special criteriile referitoare la imigrația ilegală și la ordinea publică, și că transferul anumitor țări de pe o listă pe alta este efectuat în consecință;
- în conformitate cu articolul 77 alineatul (2) litera (a) din TFUE, regulamentul stabilește în mod exhaustiv dacă un resortisant al unei țări terțe are obligația de a deține viză sau este exonerat de această obligație.

2. Elementele propunerii

2.1 Transferul unor țări terțe de pe lista negativă (anexa I) pe lista pozitivă (anexa II)

În conformitate cu abordarea adoptată cu privire la modificările anterioare ale Regulamentului (CE) nr. 539/2001, în scopul revizuirii periodice a listelor, Comisia a întrebat statele membre dacă, în opinia lor, anexele la regulament, în forma lor actuală, continuă să corespundă criteriilor stabilite în regulament. Statele membre nu au propus transferul niciunei țări terțe de pe lista pozitivă pe lista negativă. Comisia a primit propuneri privind transferul unor țări terțe de pe lista negativă pe lista pozitivă. Unele țări terțe au solicitat în mod direct Comisiei să fie transferate pe lista pozitivă. Informațiile transmise de către statele membre (Comisia a primit 20 de răspunsuri) au fost analizate împreună cu informații provenite din alte surse, inclusiv de la delegațiile UE responsabile de țările terțe în cauză, și cu statisticile furnizate de Eurostat privind fluxurile de imigrație, azilul și măsurile de asigurare a respectării legislației vizând combaterea migrației ilegale⁵. În urma acestei analize, Comisia a concluzionat că, în acest stadiu, țările și cetățenii britanici enumerați în subsecțiunile următoare ar trebui să facă obiectul unui transfer pe lista pozitivă.

2.1.1 Națiunile insulare din zona Caraibilor

Comisia a examinat informațiile disponibile, inclusiv statisticile, referitoare la fiecare dintre țările terțe propuse de către statele membre. S-a acordat o atenție deosebită nivelului de dezvoltare economică și socială a țării, riscurilor prezentate de țara respectivă în ceea ce privește imigrația ilegală către Uniunea Europeană, relațiilor externe și coerenței regionale.

Comisia a ajuns la concluzia că nu se mai justifică impunerea obligației de a deține viză resortisanților din Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent și Grenadine sau Trinidad și Tobago. Un număr semnificativ de state membre a propus ca aceste țări să fie transferate de pe lista negativă pe lista pozitivă. Aceste cinci țări nu reprezintă niciun risc de imigrație

⁴ JO L 243, 15.9.2009, p. 1.

⁵ În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 (JO L 199, 31.7.2007, p. 23).

ilegală către statele membre ale Uniunii sau pentru ordinea și siguranța publică în acestea, în conformitate cu criteriile prevăzute în considerentul 5 din regulament. Mai mult, aceste țări terțe sunt democrații solide. Ele dispun de un standard de viață ridicat și de o economie stabilă și în creștere în regiune. Aceste țări terțe au demonstrat că sunt în măsură să facă față actualei crize economice mondiale și să își îmbunătățească relațiile deja bune atât cu Uniunea, cât și cu instituțiile financiare internaționale. Patru țări situate în aceeași regiune au fost deja transferate pe lista pozitivă prin revizuirea din 2006 a Regulamentului (CE) nr. 539/2001⁶, iar exonerarea cetățenilor acestor patru țări de obligația de a deține viză nu a avut niciun efect negativ în ceea ce privește migrația ilegală sau securitatea. În consecință, se propune ca Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent și Grenadine și Trinidad și Tobago să fie transferate de pe lista negativă pe lista pozitivă.

Este demn de menționat și faptul că patru state membre sunt reprezentate în Trinidad și Tobago (Franța, Germania, Țările de Jos și Spania). Un singur stat membru (Franța) are un consulat în Saint Lucia, o destinație turistică populară. Întrucât niciunul din statele membre nu este reprezentat în Grenada, Dominica sau Saint Vincent și Grenadine, cetățenii acestor țări trebuie să solicite vize Schengen în străinătate, ceea ce presupune costuri semnificative. Atât Grenada, cât și Saint Lucia dispun de o singură reprezentanță în statele membre ale zonei Schengen și de un Înalt Comisariat în Regatul Unit.

În ceea ce privește Trinidad și Tobago, toți cetățenii UE sunt scutiți, în prezent, de obligația de a deține viză, dar în condiții diferite și pentru perioade diferite de ședere (numai o lună pentru cetățenii din Slovacia, Slovenia, Republica Cehă, Polonia, Bulgaria, România, Ungaria, Lituania, Letonia și Estonia). În ceea ce privește celelalte patru țări din zona Caraibilor, resortisanții tuturor statelor membre ale Uniunii sunt scutiți de obligația de a deține viză pentru șederile de până la 180 de zile.

În ceea ce privește criteriile ordinii publice și imigrației ilegale, o atenție specială trebuie acordată și securității documentelor de călătorie emise de țările terțe în cauză. Cu ocazia ultimei modificări aduse regulamentului, Comisia a anunțat că viitoarele transferuri pe lista pozitivă ar putea depinde de îndeplinirea unor condiții specifice referitoare la securitatea documentelor de călătorie. Drept urmare, transferul țărilor din Balcanii de Vest de pe lista negativă a vizelor pe cea pozitivă a fost condiționat de eliberarea pașapoartelor biometrice, date fiind punctele slabe ale sistemului anterior de emitere a pașapoartelor din regiunea vizată și problemele conexe. Cu toate acestea, având în vedere nivelul înalt de securitate al documentelor de călătorie CARICOM emise în țările vizate de această modificare, precum și coerența regională cu un alt grup de țări din aceeași regiune transferate pe lista pozitivă printr-o modificare recentă adusă Regulamentului (CE) nr. 539/2001 [Regulamentul (CE) nr. 1932/2006] în aceeași regiune, eliberarea pașapoartelor biometrice nu ar trebui să constituie o cerință pentru transferul statelor Dominica, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent și Grenadine sau Trinidad și Tobago. Aceste țări terțe emit pașapoarte CARICOM citibile optic cu un nivel ridicat de securitate și intenționează să le înlocuiască cu pașapoarte biometrice în viitorul apropiat.

Pentru a se asigura coerența cu excepțiile anterioare de la obligativitatea vizelor, de care au beneficiat anumite țări din aceeași zonă a Caraibilor, având în vedere că aceste excepții de la obligativitatea vizelor nu au avut consecințe negative, și pentru a se garanta, în viitor, deplina reciprocitate a regimului vizelor cu aceste țări în ceea ce privește șederile de scurtă durată de

⁶ Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 (JO L 405, 30.12.2006, p. 23).

maximum trei luni într-o perioadă de șase luni (ceea ce nu este în întregime cazul în prezent, și anume în Trinidad și Tobago), exceptarea resortisanților acestor țări de la obligativitatea vizelor nu ar trebui să se aplice înainte de încheierea și intrarea în vigoare a unui acord de exonerare de obligația de a deține viză între Uniunea Europeană și țările respective.

2.1.2. Națiunile insulare din Pacific

După examinarea criteriilor referitoare la imigrația ilegală, ordinea și siguranța publică și relațiile externe ale Uniunii, Comisia consideră că Kiribati, Insulele Marshall, Micronezia, Nauru, Palau, Samoa, Insulele Solomon, Timorul de Est, Tonga, Tuvalu și Vanuatu ar trebui să fie transferate pe lista pozitivă din Regulamentul (CE) nr. 539/2001.

Din statisticile recente reiese că niciuna dintre aceste țări nu constituie o sursă de migrație ilegală către UE.

Pașapoartele eliberate de aceste țări sunt citibile optic⁷ și conțin un număr suficient de elemente de securitate. Astfel cum s-a explicat mai sus pentru națiunile insulare din zona Caraibilor, eliberarea pașapoartelor de către statele insulare din Pacific nu ar trebui să constituie o condiție preliminară pentru exceptarea resortisanților acestora de la obligativitatea vizelor.

Numai două state membre sunt reprezentate în aceste țări: Portugalia în Timorul de Est și Franța în Vanuatu. Dată fiind prezența limitată a statelor membre în regiune, costurile suportate de către persoanele care solicită o viză Schengen pot fi considerabile.

Fiji face parte din această regiune, însă, având în vedere situația politică actuală din această țară și lipsa progreselor în ceea ce privește respectarea elementelor esențiale ale Acordului de la Cotonou, nu se consideră adecvată propunerea ca această țară să fie transferată pe lista pozitivă.

Deși se află în aceeași regiune, Papua Noua Guinee prezintă diferențe majore în ceea ce privește numărul populației și suprafața. În plus, această țară se confruntă în prezent cu o situație politică dificilă, ceea ce nu permite includerea sa, în stadiul actual, pe lista țărilor scutite de viză.

În majoritatea națiunilor insulare din Pacific, resortisanții celei mai mari părți din statele membre sunt exonați de obligația de a deține viză. Cu toate acestea, pentru a se garanta, în viitor, deplina reciprocitate a regimului vizelor cu aceste națiuni insulare din Pacific, în ceea ce privește șederile de scurtă durată de maximum trei luni într-o perioadă de șase luni, și pentru a se asigura coerența cu exceptările anterioare de la obligativitatea vizelor, resortisanții acestor țări nu ar trebui să fie exceptați de la obligativitatea vizelor înainte de încheierea și intrarea în vigoare a unui acord de exonerare de obligația de a deține viză între Uniune și țările respective.

⁷

Kiribati se află într-un proces de înlocuire a vechilor pașapoarte cu pașapoarte citibile optic, desfășurat cu sprijinul Departamentului australian al imigrației.

2.1.3. Categoriile specifice de resortisanți britanici

Prin revizuirea din 2006 a Regulamentului (CE) nr. 539/2001⁸, s-a încercat să se clarifice, în sensul dreptului Uniunii, situația cetățenilor britanici care nu sunt resortisanți ai Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord. Unii dintre aceștia [grupul resortisanților britanici (de peste mări) - *British nationals (overseas)*] au fost incluși într-o nouă secțiune din anexa II, iar ceilalți [cetățenii din teritoriile britanice de peste mări (*British overseas territories citizens*) care nu beneficiază de dreptul de ședere (*right of abode*) în Regatul Unit, cetățenii britanici de peste mări (*British overseas citizens*), supușii britanici (*British subjects*) care nu beneficiază de dreptul de ședere în Regatul Unit și persoanele britanice protejate (*British protected persons*)] au fost incluși într-o nouă secțiune din anexa I. Această diferențiere a fost considerată necesară, la momentul respectiv, deoarece, printre alte motive, exista teama unui risc de imigrație ilegală.

Cu toate acestea, din statisticile privind refuzurile la frontieră și arestările de migranți ilegali, disponibile pentru ultimii trei ani, reiese că cetățeni britanici care sunt supuși obligativității vizelor nu reprezintă niciun risc în ceea ce privește migrația ilegală către spațiul Schengen, cifrele în acest caz fiind neglijabile. Unii dintre aceștia beneficiază de dreptul de ședere în Regatul Unit. Mai mult, majoritatea acestora își au domiciliul în insule din zona Caraibilor (Bermuda, Insulele Turks și Caicos, Montserrat etc.), care prezintă asemănări importante cu țări situate în aceeași regiune și care fac obiectul unui transfer treptat pe lista din anexa II (a se vedea punctul 2.1.1. de mai sus). Conform principiului coerenței regionale, aceste persoane ar trebui, prin urmare, să fie tratate în mod similar. Numărul de persoane incluse în cele patru grupuri de resortisanți britanici menționați în prezent în anexa I se estimează a fi sub 300 000.

Securitatea documentelor de călătorie ale resortisanților britanici este garantată, deoarece aceste documente sunt realizate în Regatul Unit în conformitate cu o serie de specificații tehnice stricte. Acestea sunt citibile optic și conțin mai multe elemente de securitate.

2.2. Actualizarea listei negative (anexa I): includerea Sudanului de Sud

La 9 iulie 2011, Sudanul de Sud și-a declarat oficial independența față de Sudan, care figurează pe lista negativă. La 14 iulie 2011, noul stat a devenit membru al Organizației Națiunilor Unite. Prin urmare, anexa I trebuie modificată prin adăugarea Sudanului de Sud.

3. Principalele organizații consultate/principali experți consultați

Au fost consultate statele membre.

4. Evaluarea impactului

Nu este necesară.

5. Temeiul juridic

Regulamentul (CE) nr. 539/2001 se întemeia inițial pe articolul 62 alineatul (2) litera (b) punctul (i) din Tratatul de instituire a Comunității Europene. În prezent însă, ținându-se seama de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), prezenta propunere constituie o

⁸ Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 (JO L 405, 30.12.2006, p. 23).

dezvoltare a politicii comune în materie de vize, în conformitate cu articolul 77 alineatul (2) litera (a) din TFUE.

6. Principiile proporționalității și subsidiarității

În Regulamentul (CE) nr. 539/2001 sunt enumerate țările terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe (lista negativă) și cele ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație (lista pozitivă).

Orice decizie de modificare a listelor, de transferare a țărilor de pe lista negativă pe cea pozitivă sau invers este de competență exclusivă a Uniunii Europene în conformitate cu articolul 77 alineatul (2) litera (a) din TFUE.

7. Alegerea instrumentelor

Regulamentul (CE) nr. 539/2001 urmează a fi modificat printr-un regulament.

8. Implicațiile bugetare

Prezenta propunere nu are implicații pentru bugetul Uniunii.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 539/2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai
căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei
țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) litera (a),

având în vedere propunerea Comisiei,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Conținutul listelor țărilor terțe care figurează în anexele I și II la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001⁹ ar trebui să fie și să rămână în conformitate cu criteriile menționate în considerentul 5 din regulament. Anumite țări terțe, a căror situație s-a modificat în ceea ce privește aceste criterii, ar trebui să fie transferate dintr-o anexă în cealaltă.
- (2) Nu se mai justifică impunerea obligativității vizelor pentru resortisanții din Dominica, Grenada, Kiribati, Insulele Marshall, Micronezia, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent și Grenadine, Samoa, Insulele Solomon, Timorul de Est, Tonga, Trinidad și Tobago, Tuvalu și Vanuatu. Aceste țări nu prezintă niciun risc de imigrație ilegală și nicio amenințare pentru ordinea publică a Uniunii în conformitate cu criteriile prevăzute în considerentul 5 din Regulamentul (CE) nr. 539/2001. În consecință, resortisanții țărilor respective ar trebui să fie exonerați de obligația de a deține viză în cazul șederilor a căror durată totală nu depășește trei luni, iar țările respective ar trebui să fie transferate în anexa II.
- (3) Exceptarea de la obligativitatea vizelor pentru resortisanții din Dominica, Grenada, Kiribati, Insulele Marshall, Micronezia, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent și Grenadine, Samoa, Insulele Solomon, Timorul de Est, Tonga, Trinidad și Tobago, Tuvalu și Vanuatu nu ar trebui să intre în vigoare înainte de încheierea unor acorduri bilaterale privind exonerarea de obligația de a deține viză între Uniunea Europeană și țările respective, în scopul de se a asigura deplina reciprocitate.
- (4) Din informațiile statistice reiese că grupurile de resortisanți britanici menționați în prezent la punctul 3 din anexa I nu reprezintă niciun risc în ceea ce privește migrația

⁹ JO L 81, 21.3.2001, p. 1.

ilegală către spațiul Schengen și că majoritatea acestora locuiesc în zona Caraibilor, o zonă cu puternice legături și asemănări cu țări învecinate care sunt exceptate de la obligativitatea vizelor. Aceste grupuri de resortisanți britanici ar trebui, prin urmare, să fie exonerate de obligația de a deține viză în cazul șederilor a căror durată totală nu depășește trei luni și ar trebui să fie transferate în anexa II.

- (5) Anexele la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 ar trebui să reflecte evoluția dreptului internațional, care se traduce printr-o schimbare a statutului sau a denumirii anumitor state sau entități. Sudanul de Sud ar trebui să fie menționat în anexa I la respectivul regulament, ca urmare a declarării independenței la 9 iulie 2011 și a obținerii statutului de membru al Organizației Națiunilor Unite la 14 iulie 2011.
- (6) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind asocierea acestora din urmă la implementarea, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹⁰, care se încadrează în domeniul de aplicare menționat la articolul 1 litera (B) din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a acordului respectiv¹¹.
- (7) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen¹², care se încadrează în domeniul de aplicare menționat la articolul 1 literele (B) și (C) din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului¹³.
- (8) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen, care se încadrează în domeniul de aplicare menționat la articolul 1 literele (B) și (C) din Decizia 1999/437/CE a Consiliului, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/261/CE a Consiliului¹⁴.
- (9) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen¹⁵. În consecință, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii, care nu este obligatorie pentru acesta și nu i se aplică.

¹⁰ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

¹¹ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

¹² JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

¹³ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

¹⁴ JO L 83, 26.3.2008, p. 3.

¹⁵ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

- (10) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen¹⁶. În consecință, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu este obligatoriu pentru aceasta și nu i se aplică.
- (11) În ceea ce privește Cipru, prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în înțelesul articolului 3 alineatul (1) din Actul de aderare din 2003.
- (12) Prezentul regulament constituie un act care se întemeiază pe acquis-ul Schengen sau care se raportează la acesta în sensul articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2005,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 539/2001 se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se modifică după cum urmează:

- (a) la punctul 1, se elimină de pe listă Dominica, Grenada, Kiribati, Insulele Marshall, Micronezia, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent și Grenadine, Samoa, Insulele Solomon, Timorul de Est, Tonga, Trinidad și Tobago, Tuvalu și Vanuatu și se adaugă pe listă Sudanul de Sud;
- (b) punctul 3 se elimină.

2. Anexa II se modifică după cum urmează:

- (a) la punctul 1, se introduc următoarele mențiuni:

„Dominica*”,

„Grenada*”,

„Kiribati*”,

„Insulele Marshall*”,

„Micronezia*”,

„Nauru*”,

„Palau*”,

„Saint Lucia*”,

¹⁶ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

„Saint Vincent și Grenadine*”,
„Samoa*”,
„Insulele Solomon*”,
„Timorul de Est*”,
„Tonga*”,
„Trinidad și Tobago*”,
„Tuvalu*” și
„Vanuatu”.

* „Exceptarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exceptarea de la obligativitatea vizelor, care urmează să fie încheiat cu Uniunea Europeană.”

(b) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Cetățenii britanici care nu sunt resortisanți ai Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în sensul legislației Uniunii:

resortisanți britanici (de peste mări)

cetățeni ai teritoriilor britanice de peste mări

cetățeni britanici de peste mări

persoane britanice protejate

supuși britanici.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Consiliu

Președintele

Pentru Parlamentul European

Președintele